

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

FACTORS AFFECTING STUDENTS' ENGLISH SPEAKING,
FACULTY OF EDUCATION, NORTH BANGKOK UNIVERSITY

¹พรณรงค์ สิงห์สำราญ, ²ยุวดี ชูจิตต์, ³ดารินี ภูทอง และ ⁴อมรรัตน์ ประวัตรุ่งเรือง

¹Pornnarong Singsamran, ²Yuwadee Chujit,

³Darinee Phuthong and ⁴Amornrat Prawatrungrueng

¹มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

¹North Bangkok University, Thailand

Received:2024-03-10

¹Corresponding Author's Email: pornnarong.si@nortbhkk.ac.th

Revised:2024-03-17

Accepted:2024-04-27

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 179 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธี Stepwise

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน (x_6) ด้านพื้นฐานความรู้เดิม (x_3) ด้านครอบครัว (x_7) โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถอธิบาย ความสามารถในการพูดได้ร้อยละ 58.11 และสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 4.342 + 2.174X_6 + 1.600X_3 + 0.819X_7$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.394X_6 + 0.318X_3 + 0.167X_7$$

คำสำคัญ: การพูดภาษาอังกฤษ; การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา; มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

Abstract

The goal of this research is to: 1) examine the degrees of variables that influence the English-speaking abilities of North Bangkok University faculty of education students; and 2) investigate the variables that influence the English-speaking abilities of North Bangkok University faculty of education students. The sample group comprised 179 undergraduate students from North Bangkok University's Faculty of Education. This study uses a simple random sampling technique with a questionnaire to gather data. Frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis with the Stepwise approach are implemented to analyze the data.

The study's findings indicated that: 1) Overall, the Faculty of Education at North Bangkok University determined that factors influencing students' English speaking were at a moderate level. 2) The hypothesis test results showed that study attitude (X_6), basic knowledge (X_3), and family (X_7), were factors affecting students' English speaking at North Bangkok University's Faculty of Education. These factors together could predict English speaking ability with a significant statistical level at 0.05 and could explain ability to speak was 58.11% 11. The results could be expressed as an equation as follows.

Raw score equation

$$\hat{Y} = 4.342 + 2.174X_6 + 1.600X_3 + 0.819X_7$$

Standard score equation

$$\hat{Z} = 0.394X_6 + 0.318X_3 + 0.167X_7$$

Keywords: English Speaking; Students' English Speaking; North Bangkok University

บทนำ

การพูดภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นทักษะการสื่อสาร แต่เป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อกันระหว่างประชากรในประเทศต่าง ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญที่มีประโยชน์ในทางหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในชีวิตประจำวัน การทำงาน การศึกษา หรือทางธุรกิจ โดย Crystal, (2003) กล่าวว่า ในด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การพูดภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้คนสื่อสารได้กับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างชาติ ทำให้เกิดโอกาสในการเชื่อมโยงกับคนทั่วโลกทั้งในด้านวัฒนธรรมและธุรกิจ และ Guffey and Loewy (2019) กล่าวว่า

สำหรับในการทำงานและธุรกิจแล้ว ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่โดดเด่นในทางธุรกิจ การสื่อสารในภาษาอังกฤษทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลและโอกาสในทางธุรกิจที่กว้างขวาง ส่วนในด้านการศึกษาและวิชาการ Burns, and Joyce (1997) กล่าวว่า ในการศึกษา การพูดภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้และการสื่อสารทางวิชาการ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการเขียนและอ่านบทความวิชาการ, การนำเสนอผลงานวิจัย, และการแลกเปลี่ยนความรู้ ในด้านการท่องเที่ยวและทำงานที่ต่างประเทศ McKay (2002) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษมีความสำคัญสำหรับผู้ที่ต้องการท่องเที่ยวหรือทำงานในสถานที่ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สื่อสารหลัก และการเข้าถึงข้อมูลและการเรียนรู้ออนไลน์ (Warschauer, and Grimes, 2007) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการเข้าถึงข้อมูลและเรียนรู้ผ่านแหล่งออนไลน์ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษทำให้เปิดโอกาสในการศึกษาออนไลน์ที่มีคุณภาพ

ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นั้น ภาษาอังกฤษได้ถูกเลือกให้เป็นภาษาหลักเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกอาเซียน ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย โดยเฉพาะทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้นยังด้อยกว่าหลายประเทศสมาชิกอาเซียน แม้ว่าได้ศึกษาเล่าเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาหลายปี แต่นักเรียนนักศึกษาไทยยังคงไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ (Pitakpongpan, 2021 and Rittirat, 2014) นอกจากนี้ Bhattacharya (2017) ยังกล่าวว่า ด้วยการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย การสื่อสารด้วยการพูดของผู้เรียนภาษาอังกฤษ มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นนักศึกษาจะต้องมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างสูง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรียังคงน้อยกว่าที่ต้องการมาก และส่วนใหญ่แล้วยังไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นใจ คำพูดที่ผิดพลาดจำนวนมากที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษสร้างขึ้นเป็นการบ่งชี้ว่าปัญหานั้นร้ายแรงเพียงใด มีความจำเป็นต้องค้นหาสาเหตุที่อยู่เบื้องหลังแนวโน้มที่น่ากังวลนี้

ปัจจัยที่มีผลส่งต่อการพูดภาษาอังกฤษมีหลายปัจจัย โดย Richard and Renanday (2002) กล่าวว่า ในการเรียนภาษาที่ 2 มีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะทางภาษาของนักศึกษาทั้งทัศนคติทางบวกและทางลบ ในขณะที่ปัจจัยภายนอกที่อาจจะส่งผลต่อการเรียน เช่น สภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์การสอนและวิธีสอนของอาจารย์ ส่วนปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับทักษะของผู้เรียนได้แก่ สภาพจิตใจ, สภาพทางเจตคติ และสภาพทางวิญญาณ ปัจจัยภายในอาจมาจากอายุ ความรัก ปัจจัยทางจิตใจ เช่น ทัศนคติ ความถนัด และปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรม เช่น ความเชื่อ ค่านิยม บรรทัดฐาน สอดคล้องกับ Budianto (2010) ที่กล่าวว่า ปัจจัยภายในที่ยึดติดอยู่กับตัวบุคคล ในแนวคิดของความเป็นปัจเจกบุคคลนั้น มีปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้อง เช่น ความกลัวความผิดพลาด ความวิตกกังวล ความอาย การขาดความมั่นใจ และการขาดแรงจูงใจ ซึ่งกลายเป็นปัจจัยหลักทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของนักเรียนและอาจเป็นอุปสรรคต่อนักเรียนในการสร้างการสื่อสารด้วยวาจาที่มีประสิทธิภาพ

ปัจจัยด้านผู้เรียน Krashen (1988) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาที่ดีคือผู้เรียนที่มีความรู้อย่างเพียงพอในภาษาที่สองหรือภาษา ต่าง ประเทศ และมีบุคลิกภาพทางอารมณ์ที่ดีเพื่อให้ได้รับข้อมูลทางภาษา อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนที่ไม่มีการแสวงหาหรือไม่ได้รับการเรียนรู้เลย และเป็นผลมาจากปัจจัยด้านทัศนคติ โดยขาดความสนใจในภาษาเป้าหมายและผู้พูด ขาดความมั่นใจในตนเอง มีความวิตกกังวลสูง รวมทั้งมีความกดดันหรือสนใจไวยากรณน้อย นอกจากนี้ ทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น บุคลิกภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความมั่นใจในตนเอง การกล้าเสี่ยง และความวิตกกังวล มีความสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ภาษา และปัจจัยส่วนบุคคลก็มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านทัศนคติและแรงจูงใจ โดย Krashen (1998) ระบุว่าความมั่นใจในตนเองเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ และจะส่งผลให้มีการปิดกั้นน้อยลงด้วย การใช้เทคนิคง่ายๆ ในตอนเริ่มกิจกรรมในชั้นเรียนจะช่วยเพิ่มความมั่นใจในตนเองของผู้เรียน เนื่องจากความรู้สึกถึงความสำเร็จจะช่วยผู้เรียนทำกิจกรรมถัดไปที่ยากขึ้นได้ กล่าวเสริมว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง การกล้าเสี่ยง และไม่มีความวิตกกังวลเป็นลักษณะของความมั่นใจในตนเองที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการเรียนรู้ เพราะมันสะท้อนถึงระดับที่ผู้เรียนคิดว่าตนเองสามารถรับมือและประสบความสำเร็จในสถานการณ์การเรียนรู้ได้ ในทางกลับกัน การรับรู้ความสามารถของตนเองที่เพิ่มขึ้นคือผู้เรียนคาดหวังผลลัพธ์ที่ดี มีแนวโน้มที่จะเพิ่มแรงจูงใจและทัศนคติเชิงบวกและยังเพิ่มความเต็มใจที่จะรับความเสี่ยงในการเรียนรู้ Skehan (1989) ความยากลำบากในการเรียนรู้ภาษาอาจส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองในทางลบ ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนและความสำเร็จทางภาษาของนักเรียนด้วย

ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะดังกล่าวผู้วิจัยได้สรุปมาจาก Richards and Renandya (2002), Nunan (2003), Harmer (2007) ดังนี้ 1) กิจกรรมการฟังและพูด เป็นกิจกรรมที่ให้โอกาสในการฟังและพูดภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและปฏิบัติการในการพูดอย่างถูกต้อง โดยใช้กิจกรรมเช่น การฟังบทสนทนา การฟังเสียงพูดจากวิดีโอหรือเพลง หรือการฟังคำสั่งต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษและเพิ่มความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) กิจกรรมการอ่านและพูด เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนอ่านข้อความภาษาอังกฤษและสื่อสารโดยการพูดจะช่วยให้การปรับปรุงทักษะการอ่านและการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้กิจกรรมเช่น การอ่านนิยายหรือบทความ การเล่าเรื่องที่สนุกสนาน หรือการพูดเกี่ยวกับภาพประกอบ ทั้งหมดนี้จะช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนการอ่านและพูดภาษาอังกฤษอย่างรวดเร็วและมีความมั่นใจ 3) กิจกรรมการเขียนและพูด เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเขียนและพูดภาษาอังกฤษ เช่น การเขียนเรียงความ การแสดงความคิดเห็น หรือการพูดเกี่ยวกับภาพหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง การฝึกฝนในการเขียนและพูดจะช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะการเขียนและพูดภาษาอังกฤษ และเพิ่มความไวสำหรับการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ 4) กิจกรรมการสนทนา เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องมีการสนทนาภาษาอังกฤษ เช่น การเล่นเกม บทบาท การสนทนากับคู่สนทนา หรือการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราวหรือประเด็นที่น่าสนใจ กิจกรรมนี้จะช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจ 5) กิจกรรมการเล่าเรื่อง เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเล่าเรื่อง

ภาษาอังกฤษ เช่น การเล่าเรื่องสั้น การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ส่วนตัว หรือการเล่าเรื่องจากภาพหรือสื่อต่าง ๆ การเล่าเรื่องช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การสร้างความสนใจในการเล่าเรื่อง และการใช้ภาษาในการสื่อสาร

ปัจจัยด้านผู้สอน มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน และมีอิทธิพลต่อการพูดอังกฤษในลักษณะต่าง ๆ โดยผู้วิจัยได้สรุปมาจาก Freeman (1998), Richards and Lockhart, (1994) ดังนี้ 1) สภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ ครูผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ โดยการใช้วิธีการที่เหมาะสม เช่น การใช้กิจกรรมที่น่าสนใจ การสร้างสื่อการสอนที่มีคุณภาพ และการให้ความสำคัญกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกฝนและปรับปรุงทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) การสนับสนุนและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษา ครูผู้สอนมีบทบาทในการสนับสนุนและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษอย่างก้าวหน้า โดยให้โอกาสและสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น การสนับสนุนให้ผู้เรียนพูดอังกฤษในชั้นเรียน การสร้างกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา และการให้คำแนะนำและติชมที่สามารถสร้างแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน 3) การให้คำแนะนำและติชมที่สอดคล้องกับความต้องการ ครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำและติชมที่สอดคล้องกับความต้องการและความพยายามของผู้เรียนได้ โดยการจัดเตรียมบทเรียนที่เหมาะสมสำหรับระดับความรู้และทักษะของผู้เรียน และการให้การติชมที่ช่วยสร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ปัจจัยด้านครอบครัว เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพูดภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ ในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านสภาพแวดล้อมทางดั้งเดิมของการเรียนรู้ภาษา, การส่งเสริมพัฒนาทักษะทางภาษาของลูก และอื่น ๆ โดยสรุปมาจาก Cummins (1981), Tabors (2008) และ Hoff (2013) ดังนี้ 1) การอิทธิพลของภาษาแม่ ครอบครัวเป็นสถานที่เดียวที่ลูกจะได้ยินและเรียนรู้ภาษาแม่อย่างสม่ำเสมอตั้งแต่เด็กเล็ก การพูดภาษาอังกฤษในบ้านที่มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักจะช่วยให้อ่านและเรียนรู้เสียงและคำศัพท์ได้มากขึ้น 2) การสนับสนุนการอ่าน การอ่านเรื่องราวหรือหนังสือในช่วงเวลาเสรี และการสนับสนุนการอ่านในครอบครัวจะส่งผลให้ลูกพัฒนาทักษะการอ่านและคำศัพท์อังกฤษได้ดียิ่งขึ้น 3) การสนับสนุนการพูด: การสนับสนุนลูกให้พูดอย่างเปิดเผยและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การสนับสนุนให้ลูกเข้าร่วมกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การอธิบายสิ่งต่าง ๆ หรือการสนทนา 4) การให้ความสำคัญกับการฟัง: การสนับสนุนให้ลูกฟังภาษาอังกฤษอย่างรับผิดชอบ โดยการให้ลูกฟังเพลง, คำสอน, หรือสื่อการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสม 5) การสนับสนุนการเรียนรู้ในทางที่น่าสนใจ: การสนับสนุนให้ลูกมีความสนใจในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ เช่น การให้ลูกเล่นเกมหรือดูภาพยนตร์ที่ใช้

ปัจจัยด้านความรู้เดิมมีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ หลายปัจจัยมีผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ของภาษาที่ต่างกัน ดังนี้ 1) บทบาทของภาษาในชีวิตประจำวัน (Language Input in Daily Life) การได้รับการเปลี่ยนจากการฟังและใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมีผลต่อการเรียนรู้ (Ellis, 2008) ความถี่ในการได้ยินและใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ 2) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Study Abroad) การมีโอกาสที่จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ให้โอกาสในการใช้

ภาษาอังกฤษในทางปฏิบัติ เช่น การศึกษาต่างประเทศ สามารถเสริมสร้างความคุ้นชินและทักษะการสื่อสารในภาษา (Coleman, 1996) 3) การมีพื้นฐานวัฒนธรรม (Cultural Background) ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษสามารถช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างมากขึ้น (Duff, 2007) 4) การทราบถึงประสบการณ์และความเชื่อทางวัฒนธรรมสามารถช่วยในการเข้าใจความหมายและการใช้ภาษา 5) ความมีเป้าหมาย (Motivation) ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีผลต่อความสำเร็จในการเรียน (Gardner, 1985) ความมีเป้าหมายที่แน่นอนและเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ ปัจจัยด้านการใช้ภาษาอังกฤษมีผลต่อการเรียนภาษาในหลายด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ทักษะการสื่อสาร (Communication Skills): การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง เช่น การสนทนา, การเขียน, และการพูด สามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษานี้ได้ (Skehan, 1998) 2) การเข้าใจวัฒนธรรม (Cultural Understanding): การใช้ภาษาอังกฤษช่วยในการเข้าใจและประสบการณ์วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับประเพณี, ธรรมเนียม, และมุมมองทางวัฒนธรรมต่าง ๆ (Kramsch, 2009) 3) ความมั่นใจในการใช้ภาษา (Language Confidence): การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ๆ ช่วยเพิ่มความมั่นใจของผู้เรียนในการใช้ภาษา และช่วยลดความกังวลที่เกิดขึ้นในการสื่อสาร (MacIntyre and Gardner, 1991) 4) การท่องจำและการเรียนรู้ (Memory and Learning): การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถช่วยกระตุ้นกระบวนการท่องจำและการเรียนรู้ ทำให้ความรู้และทักษะทางภาษาได้รับการจดจำไว้ดีขึ้น (Nation, 2001) 5) ความคุ้นเคยและความคล่องตัว (Familiarity and Flexibility): การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ช่วยสร้างความคุ้นเคยและความคล่องตัวในการใช้ภาษานี้ในสถานการณ์ที่แตกต่าง (Ellis, 2003)

ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนรู้มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษในมากมายด้าน และสามารถสรุปได้ดังนี้

1) การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ (Experiential Learning): การให้โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ๆ และการได้รับประสบการณ์ตรงจากการใช้ภาษาช่วยพัฒนาทักษะการพูด (Kolb, 1984) 2) การเรียนรู้ผ่านการจำลอง (Simulated Learning): การจำลองสถานการณ์ที่ต้องการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงละคร, การทำสื่อต่าง ๆ ช่วยในการฝึกทักษะการพูด (Hettiarachchi and Jayasinghe, 2018) 3) การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี (Technology-Enhanced Learning): การใช้เทคโนโลยี, เช่น แอปพลิเคชัน, วิดีโอ, และแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ ช่วยสร้างสถานการณ์ที่สมจริงและเพิ่มความสนใจในการพูด (Warschauer and Healey, 1998) 4) การเรียนรู้ผ่านการสร้างสรรค์ (Creative Learning): การให้โอกาสในการสร้างเนื้อหา, การเขียนเรื่อง, หรือการสร้างสื่อการสอน เป็นตัวช่วยในการพัฒนาทักษะการพูด (Craft, 2005) 5) การเรียนรู้ผ่านกลุ่ม (Group Learning): การทำกิจกรรมหรือโปรเจกต์ในกลุ่มช่วยสร้างโอกาสในการสนทนาและแบ่งปันความคิดเห็นซึ่งส่งผลในการพัฒนาทักษะการพูด (Johnson and Johnson, 1999) 5) การเรียนรู้ผ่านการฟังและพูด (Listening and Speaking-Based Learning): การให้โอกาสในการฟังและพูดในสถานการณ์ที่ตรงข้ามการให้นักเรียนมีโอกาสดังกล่าวจะฟังและให้ความเห็น (Brown, 2007)

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษพบว่า ในรายวิชาอังกฤษพื้นฐาน 1 – 4 ที่ผู้วิจัยสอนนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อย โดยนักศึกษาให้

เหตุผลว่า ขาดทักษะในการพูด ไม่เคยได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษมาก่อน มีคำศัพท์จำนวนไม่มากพอที่จะพูด อายไม่กล้าที่จะพูด กลัวการพูดผิดแล้วเพื่อล้อเลียน และผลการทดสอบเกี่ยวกับบทสนทนาภาษาอังกฤษในห้องเรียนยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังทำคะแนนสอบได้ไม่ถึง 50% จากสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการพูดของนักศึกษา โดยจะนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาด้านเนื้อหาเอกสารแนวคิดทฤษฎี (Document Study) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาในภาคสนาม (Field Study) การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้ Google Form

ขั้นตอนที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) ประชากรได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ที่ศึกษาอยู่ใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพปีการศึกษา 2565 จำนวน 321 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่1-4 ที่ศึกษาอยู่ใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพปีการศึกษา 2565 โดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 179 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ขั้นตอนที่ 4 เครื่องมือและวิธีที่ใช้ในการศึกษา

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้เป็นสอบถามในงานวิจัย มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 3 ตอน โดยตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ แผนการเรียนที่จบ เกรด ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ย อาชีพของผู้ปกครอง และประสบการณ์ในการสนทนากับชาวต่างชาติ ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน จำนวน 40 ข้อ ได้แก่ ด้านการสอน แบ่งออกเป็น (1) กิจกรรมการสอน (2) การสอนของครู ด้านผู้เรียน แบ่งเป็น (1) พื้นฐานความรู้เดิม (2) การใช้ภาษา (3) รูปแบบการเรียนรู้ และ ด้านครอบครัว ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

2. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัย ได้ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงครายข้อ (IOC: Index of item objective congruence) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ได้ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.846

4. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูล

5. วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด คือ ไม่เกิน 0.70

6. ตรวจสอบปัญหา multicollinearity ด้วย variance inflation factors (VIF) สามารถสรุปได้ว่าค่าสถิติ VIF ที่คำนวณได้มีค่าไม่เกิน 5 นั่นคือ สมการถดถอยพหุคูณที่ใช้ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในครั้งนี้ไม่มีปัญหา multicollinearity

ขั้นตอนที่ 5 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ตั้งแต่ปี 1 - 4 ที่เรียนอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ได้แบบสอบถามคืน 179 ฉบับ คิดเป็น 100%

ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติดังนี้ 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ 2) วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธี Stepwise เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อค้นหาแบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ขั้นตอนที่ 7 สรุปผลศึกษาและการนำเสนอผลการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ พบว่า

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านผู้สอน (X_2)	3.40	0.854	ปานกลาง	1
ด้านครอบครัว (X_7)	3.31	0.838	ปานกลาง	2
ด้านพื้นฐานความรู้เดิม (X_3)	3.29	0.815	ปานกลาง	3
ด้านการใช้ภาษา (X_4)	3.24	0.815	ปานกลาง	4
ด้านทัศนคติในการเรียน (X_6)	3.18	0.744	ปานกลาง	5
ด้านรูปแบบการเรียนรู้ (X_5)	3.15	0.807	ปานกลาง	6
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (X_1)	2.98	0.831	ปานกลาง	7
รวมเฉลี่ย	3.22	0.650	ปานกลาง	

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

จากตาราง 1 พบว่า ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.650) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 0.854) รองลงมา คือ ด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.838) ด้านพื้นฐานความรู้เดิม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.815) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$, S.D. = 0.831)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ พบว่า

	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
Factors affecting	Coefficients		Coefficients		
English communication	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	4.342	0.977		4.442	0.000**
ด้านทัศนคติในการเรียน (X ₆)	2.174	0.379	0.394	5.729	0.000**
ด้านพื้นฐานความรู้เดิม (X ₃)	1.600	0.322	0.318	4.965	0.000**
ด้านครอบครัว (X ₇)	0.819	0.336	0.167	2.441	0.016*
R = 0.762 R ² = 0.5811 R Adjusted = 0.574 SEE = 2.676 Sig. = 0.000** F = 80.913					

ตาราง 2 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ
(Multiple Linear Regression Analysis)

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน (x_6) ด้านพื้นฐานความรู้เดิม (x_3) และด้านครอบครัว (x_7) โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 58.11 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

องค์ความรู้ใหม่

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ พบว่า ด้านทัศนคติในการเรียน (x_6) ด้านพื้นฐานความรู้เดิม (x_3) ด้านครอบครัว (x_7) โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถอธิบาย ความสามารถในการเรียนพูดได้ร้อยละ 58.11 และสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 4.342 + 2.174X_6 + 1.600X_3 + 0.819X_7$$

สมการคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.394X_6 + 0.318X_3 + 0.167X_7$$

ตัวแปรต้น

ด้านทัศนคติในการเรียน (x_6)
ด้านพื้นฐานความรู้เดิม (x_3)
ด้านครอบครัว (x_7)

0.394

0.318

0.167

ตัวแปรตาม

การพูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (Y)
--

ภาพประกอบ 1 ค่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้สอน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) ครูผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์ โดยการใช้วิธีการที่เหมาะสม เช่น การใช้กิจกรรมที่น่าสนใจ การสร้างสื่อการสอนที่มีคุณภาพ และการให้ความสำคัญกับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน

ที่สร้างสรรค์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนและปรับปรุงทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ด้านการสนับสนุนและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษา ครูผู้สอนมีบทบาทในการสนับสนุนและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษอย่างก้าวหน้า โดยให้โอกาสและสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอังกฤษ ตัวอย่างเช่น การสนับสนุนให้ผู้เรียนพูดอังกฤษในชั้นเรียน การสร้างกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา และการให้คำแนะนำและติชมที่สามารถสร้างแรงจูงใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน 3) ด้านการให้คำแนะนำและติชมที่สอดคล้องกับความต้องการ ครูผู้สอนสามารถให้คำแนะนำและติชมที่สอดคล้องกับความต้องการและความพยายามของผู้เรียนได้ โดยการจัดเตรียมบทเรียนที่เหมาะสมสำหรับระดับความรู้และทักษะของผู้เรียน และการให้การติชมที่ช่วยสร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4) ด้านการสร้างสัมพันธภาพและความเข้าใจ ครูผู้สอนมีบทบาทในการสร้างสัมพันธภาพและความเข้าใจกับผู้เรียน โดยการสนับสนุนและแนะนำผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ การฟังคำถามและความคิดเห็นของผู้เรียน การเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกว่าได้รับการเข้าใจและการสนับสนุนจากครู สอดคล้องกับ Thitisupakul, et al. (2016) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดการเรียนการสอนของครู ส่งผลทางบวกต่อผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าปัจจัยส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ อันดับแรก ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน (x_6) รองลงมา ด้านพื้นฐานความรู้เดิม (x_3) และด้านครอบครัว (x_7) โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 58.11 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยภายในที่ยึดติดอยู่กับตัวบุคคล ในแนวคิดของความเป็นปัจเจกบุคคลนั้น มีปัจจัยภายในที่เกี่ยวข้อง เช่น ความกลัว ความผิดพลาด ความวิตกกังวล ความอาย การขาดความมั่นใจ และการขาดแรงจูงใจ ซึ่งกลายเป็นปัจจัยหลักทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของนักเรียนและอาจเป็นอุปสรรคต่อนักเรียนในการสร้างการสื่อสารด้วยวาจาที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้อง Krashen (1988) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาที่ดีคือผู้เรียนที่มีความรู้เพียงพอนในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ และมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีเพื่อให้ได้รับข้อมูลทางภาษา อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนที่ไม่มีการแสวงหาหรือไม่ได้รับการเรียนรู้เลย และเป็นผลมาจากปัจจัยด้านทัศนคติ โดยขาดความสนใจในภาษาเป้าหมายและผู้พูด ขาดความมั่นใจในตนเอง มีความวิตกกังวลสูง รวมทั้งมีความถนัดหรือสนใจเรื่องไวยากรณ์น้อย นอกจากนี้ ทัศนคติและแรงจูงใจของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น บุคลิกภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความมั่นใจในตนเอง การกล้าเสี่ยง และความวิตกกังวล มีความสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ภาษา และปัจจัยส่วนบุคคลก็มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านทัศนคติและแรงจูงใจ บุคลิกภาพเป็นการผสมผสานของลักษณะทางจิตวิทยาเพื่อจำแนกบุคคล ความมั่นใจในตนเอง ความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง การกล้าเสี่ยง และไม่มี ความวิตกกังวลเป็นลักษณะของความมั่นใจในตนเองที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ การรับรู้ความสามารถของตนเองว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการเรียนรู้ เพราะมันสะท้อนถึงระดับที่ผู้เรียนคิดว่าตนเองสามารถรับมือและประสบความสำเร็จในสถานการณ์การเรียนรู้ได้ ในทางกลับกัน การรับรู้

ความสามารถของตนเองที่เพิ่มขึ้นคือผู้เรียนคาดหวังผลลัพธ์ที่ดี มีแนวโน้มที่จะเพิ่มแรงจูงใจและทัศนคติเชิงบวก และยังเพิ่มความเต็มใจที่จะรับความเสี่ยงในการเรียนรู้ Skehan (1989) ความยากลำบากในการเรียนรู้ภาษาอาจส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองในทางลบ ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนและความสำเร็จทางภาษาของนักเรียนด้วย สอดคล้องกับ Thitisupakul, et al. (2016) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนใน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า เจตคติต่อการเรียนรู้ และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนส่งผลทางบวกต่อผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้สอน รองลงมาได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านพื้นฐานความรู้เดิม ด้านการใช้ภาษา ด้านทัศนคติในการเรียน ด้านรูปแบบการเรียนรู้ และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยส่งผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน (x_6) ด้านพื้นฐานความรู้เดิม (x_3) ด้านครอบครัว (x_7) โดยสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถอธิบาย ความสามารถในการเรียนพูดได้ร้อยละ 58.11

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยระดับต่ำสุด จึงควรเพิ่มกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะการพูดและดึงดูดความสนใจให้นักศึกษาอยากเรียนรู้อีก การสื่อสารภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น อาจมีการจัดประกวด speech contest ของแต่ละกลุ่ม เพื่อชิงรางวัล หรือจัดเป็นโครงการทั้งคณะ เพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะฝึกฝนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

1.2 ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษของตนเอง ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียนและจัดให้มีกิจกรรมทางภาษาอังกฤษที่เหมาะสมเพื่อผลักดันและเพิ่มโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เช่น จัดโครงการมัคคุเทศก์อาสา เนื่องจากมหาวิทยาลัยอยู่ใกล้สนามบินดอนเมือง มีชาวต่างชาติเดินทางเข้าออกเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่สนใจกับชาวต่างชาติ ได้แก่ วัดพระศรีมหาธาตุ พิพิธภัณฑ์กองทัพอากาศและการบินแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์กรุงเทพฯ ฯลฯ เพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์ตรงและเปิดโอกาสให้กับนักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

1.3 จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างคณะต่าง ๆ เช่น ร่วมกับคณะนิเทศศาสตร์ จัดแสดงละครภาษาอังกฤษเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ โดยให้อาจารย์ชาวต่างชาติเป็นผู้ร่วมในการฝึกซ้อมและ

ให้คำชี้แนะเกี่ยวกับสำเนียงภาษาที่ถูกต้อง หรือร่วมกับคณะศิลปศาสตร์ สาขาธุรกิจการบิน เนื่องจากนักศึกษาสาขานี้มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอยู่แล้ว อาจสร้างสถานการณ์สมมติเกี่ยวกับใช้ภาษาอังกฤษบนเครื่องบิน ก็จะช่วยให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลการต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนในบริบทที่หลากหลาย

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน พร้อมทั้งแนวทางส่งเสริมและสนับสนุนการเจตคติของผู้เรียน

2.3 ควรศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการเพิ่มภาษาอังกฤษ เช่น การใช้เกมส์ หรือการทำกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

References

- Brown, H. D. (2007). *Principles of language learning and teaching*. New York: Pearson Education.
- Budianto, L. (2010). Students' Psychological Factors in SLA: A Dillema for Teachers of English. *Journal of Lingua*, 5(1). 62-67.
- Burns, A., & Joyce, H. (1997). *Focus on Speaking*. Sydney: National Centre for English Language Teaching and Research.
- Bhattacharya, S. (2017). A study on the factors affecting ESL learners' English-speaking skills. *International Journal of English Researc*, 3(4), 31-37.
- Craft, A. (2005). *Creativity in Schools: Tensions and Dilemmas*. London: Routledge.
- Cummins, J. (1981). *The role of primary language development in promoting educational success for language minority students*. In *Schooling and language minority students: A theoretical framework* (pp. 3-49). Los Angeles: California State University.
- Crystal, D. (2003). *English as a Global Language*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Duff, P. (2007). Second Language Socialization as Sociocultural Theory: Insights and Issues. *Language Teaching*, 40(4), 309-319.
- Ellis, R. (2003). *Task-Based Language Learning and Teaching*. Oxford, UK: Oxford University Press.

- Ellis, R. (2008). *The Study of Second Language Acquisition*. London: Oxford University Press,
- Freeman, D. (1998). *Doing teacher research: From inquiry to understanding*. Boston: Heinle and Heinle.
- Falmer. Coleman, J. A. (1996). *Studying Abroad: The Experience of American Undergraduates*. Connecticut: Greenwood Publishing Group.
- Gardner, R. C. (1985). *Social Psychology and Second Language Learning: The Role of Attitudes and Motivation*. London: Edward Arnold.
- Guffey, M., Loewry, D., & Griffin, E. (2019). *Business communication: Process and product*. Toronto. ON: Nelson Education.
- Harmer, J. (2007). *The Practice of English Language Teaching*. (4th ed.). London : Pearson Longman.
- Hettiarachchi, G. S., & Jayasinghe, R. M. (2018). Simulation in Language Teaching and Learning: An Overview. *International Journal of Scientific and Research Publications*, 8(11), 386-389.
- Hoff, E. (2013). *Interpreting the Early Language Trajectories of Children from Low-SES and Language Minority Homes: Implications for Closing Achievement Gaps. Developmental Psychology*, 49(1), 4–14. doi:10.1037/a0027238.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1999). *Learning Together and Alone: Cooperative, Competitive, and Individualistic Learning*. (5th ed.). Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Kramsch, C. (2009). *The Multilingual Subject*. Oxford: Oxford University Press.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. New York, NY: Pergamon Press.
- Krashen, S. (1988). *The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom*. New Jersey: Prentice Hall Europe.
- MacIntyre, P. D., & Gardner, R. C. (1991). Language Anxiety: Its Relationship to Other Anxieties and to Processing in Native and Second Languages. *Language Learning*, 41(4), 513-534.
- Mckay, S. L. (2002). *Teaching English as an International Language: Rethinking Goals and Approaches*. Oxford, UK: Oxford University Press.

- Nation, P. (2001). *Learning Vocabulary in Another Language*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2003). Nine Steps to Learner Autonomy. In Nunan, D. [Ed.]. *Practical English Language Teaching*. New York: McGraw Hill.
- Phithakphongphan, T. (2021). Internal Factors Obstructing Thai Students' English Speaking Skill: The Influence of Thai Cultural Concepts. *Inthaninthesin Journal*, 16(2), 53-69.
- Ritthirat, N. (2014). *Thai University Students' English Oral Proficiency and Problems to Developing English Speaking Skill*. (Master's Thesis). Prince of Songkhla University. Songkhla.
- Richard, J. C. & Renanday, W. A. (2002). *Methodology in Language Teaching: An Anthropology of Current Practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J.C. & Lockhart, C. (1994). *Reflective Teaching in Second Language Classrooms*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Skehan, P. (1998). *A cognitive approach to language learning*. Oxford: Oxford University Press.
- Thitisupakul, P. et al. (2016). A study of factors affecting the results of teaching and learning. English language of schools under Bangkok. *Peace Studies Review Journal*, 4(2). 245-259.
- Tabors, P. O. (2008). *One Child, Two Languages: A Guide for Early Childhood Educators of Children Learning English as a Second Language*. Baltimore, MD: Paul H Brookes Publishing.
- Warschauer, M., & Healey, D. (1998). Computers and Language Learning: An Overview. *Language Teaching*, 31(2), 57-71.
- Warschauer, M., & Grimes, D. (2007). Audience, Authorship, and Artifact: The Emergent Semiotics of Web 2.0. *Annual Review of Applied Linguistics*, 27, 1-23.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.